

[Christmas Møller.]

hvorledes en eventuel hurtig Afvikling af den vilde virke, og ogsaa tage i Betragtning, hvorledes det vilde virke, naar man, som der var Tanker fremme om, fjerner et Led af Ordningen.

Der er for os ikke den fjerneste Tvivl om, at det under de nu herskende økonomiske Forhold i Verden og under de nu herskende handelspolitiske Forhold er nødvendigt for os at have en økonomisk Politik, hvorefter vi baade handelspolitisk og med Hensyn til vor Handelsbalance kan foretage saadanne økonomiske Skridt, at vi paa en ganske anden Maade end forhen kan være Herre over vore økonomiske Forhold. Vi kan da gaa med til en Forlængelse af den nugældende Ordning paa 2 Maaneder, og vi underkender ikke Betydningen af — vi forstaaer tværtimod særdeles vel den overordentlig store Betydning, det har —, at man i Ro kan drøfte det betydningsfulde Spørgsmaal, som een Gang rejst maa drøftes til Bunds, da det vilde kunne gøre overmaade Skade, hvis man ikke naaede til Enighed om, hvorvidt man gennem Noteringen gør Uret til den ene eller den anden Side. Det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg har derfor i Udvalget ikke alene bestræbt os for, at man skulde naa til Enighed, men ogsaa i høj Grad været ivrige for, at man skulde faa Tid til at ordne det for vore Eksport-erhverv og vort Hovedeksport-erhverv meget vigtige Spørgsmaal saa vidt gørligt paa en tilfredsstillende Maade.

Vi mener ikke, at denne Ordning i og for sig er den bedste; vi kunde, som jeg har sagt det før, have ønsket, at man var gaaet andre Veje; men saaledes som Forholdene ligger, kan jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for de stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget ved tredie Behandling.

Niels Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at stemme for de stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at foreligge ved tredie Behandling. Det er ikke uden en vis Betænkelse, vi fra vor Side gaar med til at foreslaa Loven forlænget for saa kort et Tidsrum. Vi er helt klar over, at Rigsdagen her beskæftiger sig med Omraader, som har overordentlig stor Betydning for mange indenfor dansk Erhvervsliv, og vi forstaaer fuldt vel, at det kan medføre en vis Utryghed, at Love af en Beskaffenhed som den foreliggende vedtages for 2 Maaneder ad Gangen.

Men i Erkendelsen af det betydningsfulde i, at en Lov som den foreliggende kan vedtages enstemmigt, skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling om at tiltræde Lovforslaget. Selv om de stillede Ændringsforslag ikke er fremsat i Overensstemmelse med mine Ønsker, maa jeg dog takke Udvalget, fordi der er opnaaet Enighed.

Ændringsforslaget under Nr. 1, hvorefter Valutaudvalgets Medlemstal udvides fra 4 til 8, har jeg kun modstræbende kunnet tiltræde af den Grund, at jeg anser et Udvalg paa 8 Medlemmer for at være for stort, naar henses til det særlige Udvalgsarbejde, der her er Tale om. Men det har naturligvis ikke kunnet være afgørende for mig, om Udvalget bestaar af 4 eller 8 Medlemmer, og jeg haaber, at Udvalget i den nye Sammensætning vil være let at forhandle med.

Ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 2 paalægges det Handelsministeren inden Udgangen af April Maaned at fremsætte en Redegørelse dels for Erhvervenes Syn paa, hvorvidt den frie Valutanotering kan forenes med de i Lovforslaget opstillede Regler og Bestemmelser eller ej, dels for Erhvervenes Syn paa Sagen. Jeg har intet haft at indvende imod denne Bestemmelse, det har tværtimod været mit Ønske, hvad jeg ogsaa har givet Udtryk for under Udvalgets Behandlinger, at faa Spørgsmaal, hvorom der er divergerende Opfattelser, saa alsidigt og sagligt prøvet som paa nogen Maade muligt.

Ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget bliver det endvidere paalagt Handelsministeren, saafremt mindst Halvdelen af Valutaudvalgets Medlemmer ved Indstilling til Ministeren fremsætter Ønske om at faa Loven ændret, at forelægge Ændringsforslag for Rigsdagen senest 15. Maj. Denne Del af Ændringsforslaget er jo noget ejendommelig. Ministeren er maaske ikke enig med den Halvdel af Udvalget, der fremsætter eller former disse Ændringsforslag, men han skal alligevel forelægge disse Ændringsforslag for Rigsdagen. Han kan naturligvis ikke fremsætte dem som sine egne, men Meningen maa være, at Ministeren skal forelægge Rigsdagen disse Ændringsforslag, saaledes at Rigsdagen kan blive gjort bekendt med dem. Han kan ved Siden deraf fremsætte, hvilke Ændringsforslag han maatte ønske, idet Ministeren naturligvis altid har Adgang til at forelægge sine Forslag for Rigsdagen. I Virkeligheden er der her Tale om en Revi-